

[J. S. Foget.]

Majsprisen i nogen Maade følger Flæskeprisen, og at man derved giver Mulighed for, at samtlige Kornpriser følger Flæskeprisen i et vist Forhold, nemlig det Forhold, at Majsprisen nogenlunde skal følge Flæskeprisen i Forholdet 1 : 10. Men dels beregnes det kun for Perioder af 4 Uger, dels har Variationen været mindst $\frac{1}{2}$, saa denne Forholdsregel vil sikkert ikke virke effektivt. Paa den anden Side burde Forholdet i Stedet for at være 1 : 10 være 1 : $9\frac{1}{2}$. Vi har ønsket at pege paa dette, fordi vi ikke anser Lovforslagets Kornpriser for rimelige i Relation til Flæskeprisen. Foreløbig ligger de ogsaa langt under de her i Landet gældende Kornpriser. Hvorvidt de faar effektiv Virkning, vil Fremtiden se.

Selv om vi ikke kan godkende de ansatte Priser paa Korn, tilsiger vi vor Støtte til Lovforslagets Gennemførelse ud fra den Betragtning, at Organisationerne har opnaaet Enighed om Ordningen, og at vi da kun har at godkende det, som Landbrugets ansvarlige Organisationer har ønsket at gennemføre.

Jens Thomsen: Angaaende Kødordningen er Forholdet det, at det foreliggende Lovforslag tilsigter at fremme Afsætningen af Kvæg og Oksekød, og vi paaskønner, at Ministeren i Aar har overført Udgifterne til Uddeling af gratis Kød til ubemidlede til Statskassen i Stedet for at tage Pengene til disse rent sociale Foranstaltninger gennem Kødloven, som man har gjort hidindtil. Det er ganske urimeligt at belaste en Produktion, der ikke kan opnaa Produktionsprisen, med den Slags Udgifter. Det er et af vore gamle Krav, som derigennem bliver opfyldt, og det takker vi for.

I Betragtning af, at denne Udgift fjernes fra Loven, og i Betragtning af den forøgede Eksport af Kreaturer kan vi ogsaa tiltræde den foreslaaede Nedsættelse af Slagteafgiften, idet vi mener, at det inden for de finansielle Rammer vil være muligt at løse de andre Opgaver, naar blot Administrationen bliver gennemført fornuftigt; men skal dette opnaas, maa der gives Sagskundskaben større Repræsentation og Indflydelse. Landbrugets egen Andelsorganisation D. L. K. har hvert Aar krævet Ret til at sortere og aflevere sine egne Kreaturer til de

Priser, som Staten sælger dem til til Udlandet. Det er saa beskedent et Krav, at det burde have været gennemført for længst, og jeg vil gerne rette det bestemte Spørgsmaal til Landbrugsministeren, hvorfor Landbrugsministeren ikke efterkommer det Krav. Der er jo fastsat bestemte Priser for de forskellige Klasser, Priser, som Eksportørerne skal give Landmændene for deres Kreaturer, og der er ansat Markedskontrolører til at føre Kontrol med Overholdelsen af Priserne, men en virkelig Kontrol kan ikke gennemføres. Tilførselen til det enkelte Marked øver en væsentlig Indflydelse paa Prisen, der opnaas, saaledes at de Dyr, der betales efter højeste Notering med en ringe Tilførsel, gaar i en lav Klasse ved en rigelig Tilførsel, og naar der er Muligheder for saadanne Prissvingninger, er der naturligvis ogsaa Muligheder for Prissvingninger af andre Aarsager.

Ved Vurdering af Kreaturer er det ofte en Skønssag, om et Kreatur bør medtages i første Klasse eller sættes ned i en lavere Prisklasse, og det er jo menneskeligt, om Statsopkøberen anstrenger sig for at afregne sin Kollegas Kreaturer bedst muligt, men det er uheldigt, naar den Slags menneskelige Sympatier kan faa Indflydelse paa Prisansættelsen. Langt farligere er dog den Sammenblanding af Statshandel og Privathandel, der kan finde Sted, saafremt en Statsopkøber f. Eks. køber to Kreaturer i en Handel; det ene er maaske 50 Øre værd pr. kg og det andet 40 Øre; saa kan han købe de to Kreaturer til 45 Øre pr. kg, og naar han saa afleverer den, der er 40 Øre værd, til Staten til 45 Øre, som den efter Papirerne er købt til, har han sin egen, der er 50 Øre værd, til en Pris af 40 Øre pr. kg.

Hvis de ansvarlige vil have fuldstændig rene Linier med Hensyn til disse Forhold, kunde det i hvert Fald let gennemføres ved at give Andelsorganisationerne Ret til at sortere og aflevere deres egne Kreaturer, og jeg begriber ikke Bevæggrunden for Landbrugsministeren og Landbrugsraadet til at hindre et saa beskedent Kravs Gennemførelse. Baade Landbrugsministeren og Landbrugsraadet bør varetage Landbrugets Interesser, men hvad er Aarsagen da til, at de modsætter sig disse Interesser i Stedet for at fremme dem? Jeg vil gerne have et bestemt Svar af Ministeren paa dette Spørgs-